మహా భారతము.
స్వర్గారోహణ పర్వము
(ఏకాశ్వాసము)

మహాభారత కధను చెబుతున్న వైశంపాయనుని చూచి జనమేజయుడు ఇలా అడిగాడు. "మునివర్యా! మా తాతలయిన పాండవులు స్వర్గారోహణ చేసి ఏ యే లోకములకు వెళ్లారు ఎక్కడెక్కడ ఉన్నారు. తెలియజేయండి అని అడిగాడు. వైశంపాయనుడు ఇలా చెప్పసాగాడు.

తన బంధువులను చూడవలెనని గట్టిగా పట్టుబట్టిన ధర్మరాజు కోరికను ఇంద్రుడు మన్నించాడు. వెంటనే ఒక దూతను పిలిచాడు. "ఈయన ధర్మరాజు. ఈయనకు తన వారిని చూడవలెనని కోరికగా ఉన్నది. నీవు ఈయనను తీసుకొని పోయి ఆయన బంధువుల నందరినీ చూపించు." అని ఆజ్ఞాపించాడు.

అప్పుడు ఆ దేవ దూత ధర్మరాజును తన వెంట తీసుకొని వెళ్లాడు. ఆయన వెంట నారదుడు మరి కొందరు దేవఋషులు కూడా వెళ్లారు. మొట్ట మొదటగా వారికి సుయోధనుడు కనిపించాడు. స్వర్గంలో సుయోధనుడు పెద్ద సింహాసనము మీద కూర్చుని వున్నాడు. అయన చుట్టు దేవ కాంతలు సేవలు చేసున్నారు. అంతులేని సుఖాలు అనుభవిస్తున్నాడు సుయోధనుడు. అది చూచి ఆశ్చర్యపోయాడు ధర్మరాజు.

దేవమునులను చూచి ఇలా అన్నాడు. " ఓ దేవర్షులారా! ఈ సుయోధనుడు పరమలోభి. ఇతడికి ముందు చూపు లేదు. అనేక దేశములు ఏలే రాజులను యుద్ధమునకు పిలిపించి వారి వారి రథ, గజ, తురగ, కాల్బలములో సహా మరణించేట్టు చేసాడు. రాజసూయ యాగము చేసి పవిత్రురాలైన ద్రౌపదిని నిండుకొలువుకు ఈడ్చుకొని వచ్చి ఘోరంగా అవమానించాడు. అలాంటి వాడు స్వర్గ సుఖాలు అనుభవిస్తున్నాడు. వీడితో పాటు నేను కూడా స్వర్గ సుఖాలు అనుభవించాలా! వీలు లేదు. నన్ను నా తమ్ములు భీమార్జుననకులసహదేవులు, ద్రౌపది, ఉన్న చోటికి తీసుకొని వెళ్లండి." అని అంటూ వెనక్కు తిరిగాడు ధర్మరాజు. అప్పుడు నారదుడు నవ్వి ఇలా అన్నాడు. "ఓ ధర్మనందనా! ఈ సుయోధనుడు తన లోపభూయిష్టమైన శరీరమును వదిలి పెట్టాడు. ఇప్పుడు దివ్యదేహంతో ప్రకాశిస్తున్నాడు. అందుకే దేవతలచేత గౌరవించబడుతున్నాడు. ఇతడు యుద్ధంలో మరణించాడు. యుద్ధంలో రాజులను చంపాడు. అది పాపము ఎలా అవుతుంది. ఇతడు భూలోకంలో చేసిన పాపములను ఇక్కడ తలుచుకొనడం దేనికి. ఇది పుణ్యలోకము. ఇక్కడ ఏ పాపము అంటదు. ధర్మరాజా! నీవు స్వర్గమునకు వచ్చి కూడా నీ లో ఉన్న ఈర్ష్యా ద్వేషములను వదిలి పెట్టలేదు కదా! ఇక్కడ వాటికి తావు లేదు. కాబట్టి నీలోని కోపతాపములు, ఈర్ష్యాద్వేషములను వదిలి పెట్టి సమత్వమును పొందు. నీవు ఆడిన జూదము, దాని వలన కలిగిన దుఃఖములు అన్ని మరిచిపో. ప్రశాంతంగా ఉండు." అని అన్నాడు నారదుడు. ఓ దేవర్షీ! పుణ్యము చేసిన వారికి స్వర్గము. పాపులకు నరకము ప్రాప్తిస్తుంది అంటారు కదా. ఈ సుయోధనుడు పాపి. ఇతరులకు అపకారము తప్ప ఉపకారము ఎన్నడూ చేయలేదు. కురు వంశము నాశనము చేసినవాడు. రాజులలో కెల్లా అధముడు. ఇటువంటి వాడు దేవతలకు పూజనీయుడా. వీడు కూడా స్వర్గంలో ఉండటమా! పోనీలే అది మీ స్వర్గవాసుల ఇష్టం. నాకెందుకు. అతడిని స్వర్గలోక సుఖములు అనుభవించనీ. నన్ను మాత్రము నా తమ్ములు, నా భార్య, నా కుమారుల వద్దకు

మహా భారతము.
స్వర్గారోహణ పర్వము
(ఏకాశ్వాసము)

తీసుకొని వెళ్లండి. నేను వారిని చూడాలి. మహాఋషులారా! నేను తిలతర్పణములు ఇస్తున్న సమయంలో మా తల్లి కుంతీ దేవి నా వద్దకు వచ్చి కర్ణుడు తన కుమారుడు అని తెలిపింది. అతని జన్మరహస్యము కూడా చెప్పింది. అప్పటి నుండి నాకు కర్ణుని చూడవలెనని కుతూహలము గా ఉన్నది. ఆ పరాక్రమ వంతుడు మేము కలిస్తే ఆ ఇంద్రుడు కూడా మమ్ములను జయించలేడు కదా! కర్ణుడు మా అన్న అని తెలియక అతనిని చంపమని నేను అర్జునుని పంపాను. పాపం చేసాను. ఆ పాపము నన్ను నిరంతరమూ వేధిస్తూ ఉంది. కర్ణుని ఎప్పుడెప్పుడు చూద్దామా అని నా మనసు తహతహలాడుతూ ఉంది. దయచేసి నాకుమా అన్న కర్ణుని చూపండి. అదీ కాకుండా ద్రుపదుడు, విరాటుడు, యుధామన్యుడు, శంఖుడు, మొదలగు వారు యుద్ధములో మరణించారు. వారిని కూడా చూడాలని ఉంది. నేను మొదటినుండి నా తమ్ములు భీమార్జున నకుల సహదేవులు, ద్రౌపదిని చూడాలని ఉందని కోరుతూనే ఉన్నాను. ఒక వేళ వారు స్వర్గంలో లేకుంటే వారు లేని స్వర్గంలో నేను కూడా ఉండను. వారికి లేని స్వర్గసుఖములు నాకూ అవసరము లేదు వారు ఎక్కడ ఉంటే అదే నాకు స్వర్గముతో సమానము. నన్ను తొందరగా వారి వద్దకు తీసుకొని వెళ్లండి." అని అడిగాడు ధర్మరాజు. అప్పుడు ఆ దేవదూత ఇలా అన్నాడు. "ఓ మహాత్మా! నీ మనసులో ఏ కోరిక పుడుతుందో దానిని తీర్చమని ఇంద్రుడు నన్ను ఆదేశించాడు. నేను అలాగే చేస్తాను. తమరు ఇలా రండి." అని అన్నాడు. ధర్మరాజు ఆ దేవదూతను అనుసరించి వెళ్లాడు.

ఆదారి అంతా దుర్గంధభూయిష్టంగా ఉంది. దారిలో వెంట్రుకలు, ఎముకలు కుప్పలుగా ఉన్నాయి. దోమలు ఈగలు ముసురుతున్నాయి. శవాలు గుట్టలు గుట్టలు గా పడి ఉన్నాయి. ఆ శవాల కోసం కాకులు తిరుగుతున్నాయి. శవాల మీదినుండి దుర్గంధము ముక్కులను బద్దలు కొడుతోంది. దేవదూత ఆ మార్గంలో ధర్మరాజును తీసుకొని వెళుతున్నాడు. వారు వైతరిణీ నదిని సమీపించారు. ఆ నదిలో నీరు సలా సలా కాగుతూ తెర్లుతున్నాయి. దాని ఒడ్డున కత్తుల వలె సూదుల వలె ఉన్న ఆకులు కల మొక్కలు ఉన్నాయి. అక్కడ నానా విధము లైన పాపములకు శిక్షలు అనుభవించే పాపులను చూచాడు ధర్మరాజు. "ఇంకా ఎంత దూరము వెళ్లాలి." అని అడిగాడు. "ఇదంతా దేవతల అధీనములో ఉన్నది. మనము రావలసిన ప్రదేశమునకు వచ్చాము." అని అన్నాడు దేవదూత. కాని ధర్మరాజుకు ఆ పాపుల అవస్థలు చూచి అక్కడ ఉండటానికి మనస్కరించలేదు. వెంటనే వెళ్లిపోదామని అనుకున్నాడు. అప్పుడు ధర్మరాజుకు కొన్ని గొంతులు వినిపించాయి. "ఓ పుణ్యచరితా! నీ రాక వలన మా పాపములు పోయాయి. నీ శరీరం మీదినుండి వచ్చే పరిమళం వలన మా బాధలు ఉపశమించాయి. మాకు హాయిగా సుఖంగా ఉంది. నిన్ను చూడటం వలన మా బాధలు దూరం అయ్యాయి. నీవు కాసేపు ఇక్కడే ఉండి మాకు సంతోషాన్ని కలిగించు." అని వినిపించింది. ఆమాటలు విన్నాడు ధర్మరాజు. "ఆహా! వీరు అందరూ ఎన్ని బాధలు పడుతున్నారో కదా!" అని అనుకుంటూ అక్కడే నిలబడ్డాడు. మరలా మరలా అవే మాటలు వినబడుతున్నాయి.

అప్పుడు ధర్మరాజు పెద్ద గొంతుతో "మీరు ఎవరు. ఏం పాపాలు

మహా భారతము.
స్వర్గారోహణ పర్వము
(ఏకాశ్వాసము)

చేసారు." అని అడిగాడు. "మేము ఎవరమో కాదు. నీ అన్నదమ్ములము. కర్ణుడు, భీముడు, అర్జునుడు, నకులుడు, సహదేవుడు అందరమూ ఇక్కడే నరకబాధలు అనుభవిస్తున్నాము." అని వినిపించింది. మరొక వంక నుండి "మహారాజా! నేను ద్రౌపదిని, నేను దృష్టద్యుమ్నుడను. మేము ద్రౌపది కొడుకులము." అని వినిపించింది. ధర్మరాజు ఒక్కసారి నిశ్చేష్టుడయ్యాడు. "అయ్యో దైవమా! ఇదేమిటి. నా తమ్ములకు, ద్రౌపదికి ఈ గతి పట్టడం ఏమిటి. వారు ఏం పాపం చేసారు ఇటువంటి నరకయాతలను అనుభవించడానికి. ఇంద్రుడు మొదలగు దేవతలు పరమ నీచులు. లేక పోతే నా తమ్ములకు నా భార్యకు ఇటువంటి నరక యాతలను కలుగచేస్తారా! ఇక్కడ ధర్మం లేదు. న్యాయం లేదు. లేక పోతే నా తమ్ములు, ద్రౌపది సామాన్యమైన వారా. పరమ నిష్ఠాగరిష్టులు. సత్యము, దయ గలవారు. దానశీలురు. యజ్ఞయాగములుచేసినవారు. అటువంటి వారికి ఇటువంటి దుర్గతి పట్టడం ఏమిటి. కనీసం జీవితంలో ఏ ఒక్కరి కూడా మేలు చేయని సుయోధనునికి స్వర్గ సుఖాలా? అతని చుట్టు అంత మంది దేవ కాంతలా! అంతులేని భోగాలా! కనీసం వీసమెత్తు కూడా పాపం చెయ్యని నా వారికి నరక బాధలా! దైవం న్యాయం ధర్మం మరిచినట్టుంది." అని చింతిస్తున్నాడు ధర్మరాజు.

ఇంతలో ఒక అనుమానం. "ఇదంతా నిజమా! లేక దేవతల మాయా! లేక నేను కలకంటున్నానా! లేక ఇదంతా నా భ్రాంతియా!" అని పరి పరి విధముల చింతిస్తున్నాడు ధర్మరాజు. ఇంద్రుని మీద అంతులేని కోపం వచ్చింది ధర్మరాజుకు. పక్కనే ఉన్న దేవ దూతను చూచి "ఓ దేవదూతా! ఇంక నాకు నీ సాయం అక్కరలేదు. నిన్ను ఎవరు పంపారో వారి దగ్గరకే వెళ్లు. నా తమ్ములు, నా భార్య నరక బాధలు అనుభవిస్తున్నారు. వారు ఎక్కడ ఉంటేనేనూ అక్కడే ఉంటాను. నా మాటలు యధాతథంగా ఇంద్రుని కి చెప్పు." అని అన్నాడు. వెంటనే ఆ దేవదూత ఇంద్రుని వద్దకు పోయి జరిగింది అంతా వివరంగా చెప్పాడు. వెంటనే ఇంద్రుడు దిక్పాలకులను, దేవఋషులను వెంట బెట్టుకొని ధర్మరాజు వద్దకు వచ్చాడు. యమధర్మరాజు కూడా తన కుమారుని అనునయించ డానికి అక్కడకు వచ్చాడు. వారి రాకతో అక్కడ ఉన్న వాతావరణం అంతా మారిపోయింది. నరకయాతనలు నిలిచిపోయాయి. చెడు వాసనలేదు. శవాల గుట్టలు లేవు. ఎముకల పోగులు మాయమయ్యాయి. పాపుల ఆక్రందనలు ఆగిపోయాయి. పైన తిరుగుతున్న కాకులు గద్దలు మాయమయ్యాయి. వైతరణీ నది మచ్చుకైనా కనిపించడం లేదు. సుగంధబంధుర మైన పిల్ల తెమ్మెరలు వీస్తున్నాయి. వాతావరణం చల్లగా ఆహ్లాదకరంగా ఉంది. మనోహరమైన గాలులు అంతటా వీస్తున్నాయి.

ఆ సమయంతో ఇంద్రుడితో పాటు వచ్చిన వసువులు, రుద్రులు, ఆదిత్యులు, గంధర్వులు, నాగులు, సిద్ధులు ధర్మరాజు దగ్గరకు వచ్చారు. వారంతా సంతోషంగా ఉన్నారు. అప్పుడు ఇంద్రుడు ధర్మరాజుతో ఇలా అన్నాడు. "నీవు నరకంలో ఉండటం ఏమిటి. నిన్ను తీసుకొని పోవడానికే దేవతలందరూ ఇక్కడకు వచ్చారు. నీ కోపం వదిలిపెట్టు. నీకు శాశ్వత బ్రహ్మలోక ప్రాప్తి కలిగింది. నీలోని వికారములు అన్నీ నశించాయి. నీకు సద్బుద్ధి కలిగింది. ధర్మనందనా! నీకు ఒక మాట చెబుతాను విను. రాజ్యాంతే నరకం ధృవం అని వేదోక్తి.

అమరనాథ్ అమర్

మహా భారతము.
స్వర్గారోహణ పర్వము
(ఏకాశ్వాసము)

రాజ్యము చేసిన వాడికి నరకం తప్పదు. అందుకే నీకు నరక ద్వార దర్శనం కలిగింది. ధర్మనందనా! పుణ్యము పాపమూ రెండూ ఒకదాని వెంట ఒకటి ఉంటాయి. పుణ్యం చేసుకుంటే స్వర్గలోకమూ, పాపం చేసుకుంటే నరకలోకమూ కలుగుతాయి. మానవులు తాము చేసుకున్నపుణ్యానికి స్వర్గలోక సుఖాలు అనుభవించి తరువాత నరకయాతనలు అనుభవిస్తారు. అలాగే తాము ప్రద్యుమ్నుడు సనత్కుమారుడిలో కలిసాడు. ధృతరాష్ట్రుడు గాంధారీ కుబేరలోకంలో చేరారు. పాండురాజు తన భార్యలు కుంతీ, మాద్రిలతో స్వర్గంలోనే ఉన్నాడు. అభిమన్యుడు చంద్రునిలో కలిసిపోయాడు. ద్రోణాచార్యుడు బృహస్పతిలో, శకుని ద్వాపరుడిలో కలిసిపోయారు. సుయోధనుడు కొంతకాలము స్వర్గసుఖములు అనుభవించి తరువాత నరక లోకంలో తాను చేసిన పాపములకు శిక్షలు అనుభవించి, తుదకు కలిపురుషుడిలో ఐక్యమయ్యాడు. అదేవిధంగా మిగిలిన కౌరవులందరూ తాము చేసిన పుణ్య పాపములకు సరిపడా స్వర్గ సుఖములు, నరక బాధలు అనుభవించి తరువాత రాక్షస గణములలో ఐక్యమయ్యారు. కర్ణుడు తన తండ్రి అయిన సూర్యునిలో లీనమయ్యాడు. భీష్ముడు అష్టవసువులలో ఆఖరివాడిగా కలిసిపోయాడు. ద్రుపదుడు, విరాటుడు, ధృష్టకేతుడు, భూరిశ్రవుడు, శల్యుడు,శంఖుడు, ఉత్తరుడు, వీరందరూ విశ్వేదేవతలలో కలిసిపోయారు. ధృ ష్టద్యుమ్నుడు అగ్నిలో కలిసిపోయాడు. అప్పటికే ధర్మరాజు శరీరంలో కలిసిపోయిన విదురుడు, తన శరీరమును వదిలిపెట్టిన ధర్మరాజు, యమధర్మరాజులో లీనమయ్యారు. బ్రహ్మదేవుని ఆదేశము ననుసరించి బలరాముడు అనంతునిలో కలిసిపోయాడు. శ్రీకృష్ణునితో రాసలీలలు జరిపిన పదహారువేలమంది గోపికలు సరస్వతీ నదిలో మునిగి అప్సరసలుగా రూపొంది మహావిష్ణువును సేవిస్తున్నారు. శ్రీకృష్ణునితో పాటు సహగమనము చేసిన రుక్మిణి లక్ష్మీదేవిలో కలిసిపోయింది. శ్రీకృష్ణుని తక్కిన ఏడుగురు భార్యలు కూడా లక్ష్మీదేవిలో కలిసిపోయారు.

ఓ జనమేజయ మహారాజా! మహాభారత యుద్ధములో చనిపోయిన వారు, ఇంతకు ముందు నేను చెప్పినవారు, చెప్పని వారు అందరూ వారి వారి అంశలైన దేవతా, రాక్షస, యక్ష, గుహ్యక, గంధర్వ బృందములలో కలిసిపోయారు. ఇదే నీవు అడిగిన ప్రశ్నకు సమాధానము. ఓ జనమేజయ మహారాజా! ఇంకా చెబుతాను విను. కురు పాండవుల విషయములతో కూడిన ఈ మహాభారత కథను అనేక ఉప కథలతో చేర్చి నీకు వివరంగా చెప్పాను. సర్పయాగ సందర్భంలో భగవాన్ వేదవ్యాసమహర్షి అనుమతితో నేను చెప్పిన మహాభారత కథను నీవు శ్రద్ధతో విన్నావు. జ్ఞానం సముపార్జించావు." అని అన్నాడు వైశంపాయనుడు. ఈ మహాభారత కథలో విరాట పర్వము నుండి స్వర్గారోహణ పర్వము దాకా 15 పర్వములు తెనిగించిన తిక్కన సోమయాజి తన రచన గురించి హరిహర నాధునికి ఇలా వివరిస్తున్నాడు. " ఓ హరిహరనాధా! సర్పయాగ సందర్భంగా భగవాన్ వేదవ్యాస మహర్షి శిష్యుడైన వైశంపాయనమహర్షి జనమేజయునికి శ్రీ మహాభారత కథను వినిపించాడు.

అమరనధ్ అమర్

మహా భారతము.
స్వర్గారోహణ పర్వము
(ఏకాశ్వాసము)

రాజ్యము చేసిన వాడికి నరకం తప్పదు. అందుకే నీకు నరక ద్వార దర్శనం కలిగింది. ధర్మనందనా! పుణ్యము పాపమూ రెండూ ఒకదాని వెంట ఒకటి ఉంటాయి. పుణ్యం చేసుకుంటే స్వర్గలోకమూ, పాపం చేసుకుంటే నరకలోకమూ కలుగుతాయి. మానవులు తాము చేసుకున్నపుణ్యానికి స్వర్గలోక సుఖాలు అనుభవించి తరువాత నరకయాతనలు అనుభవిస్తారు. అలాగే తాము ప్రద్యుమ్నుడు సనత్కుమారుడిలో కలిసాడు. ధృతరాష్ట్రుడు గాంధారీ కుబేరలోకంలో చేరారు. పాండురాజు తన భార్యలు కుంతీ, మాద్రిలతో స్వర్గంలోనే ఉన్నాడు. అభిమన్యుడు చంద్రునిలో కలిసిపోయాడు. ద్రోణాచార్యుడు బృహస్పతిలో, శకుని ద్వాపరుడిలో కలిసిపోయారు. సుయోధనుడు కొంతకాలము స్వర్గసుఖములు అనుభవించి తరువాత నరక లోకంలో తాను చేసిన పాపములకు శిక్షలు అనుభవించి, తుదకు కలిపురుషుడిలో ఐక్యమయ్యాడు. అదేవిధంగా మిగిలిన కౌరవులందరూ తాము చేసిన పుణ్య పాపములకు సరిపడా స్వర్గ సుఖములు, నరక బాధలు అనుభవించి తరువాత రాక్షస గణములలో ఐక్యమయ్యారు. కర్ణుడు తన తండ్రి అయిన సూర్యునిలో లీనమయ్యాడు. భీష్ముడు అష్టవసువులలో ఆఖరివాడిగా కలిసిపోయాడు. ద్రుపదుడు, విరాటుడు, ధృష్టకేతుడు, భూరిశ్రవుడు, శల్యుడు,శంఖుడు, ఉత్తరుడు, వీరందరూ విశ్వేదేవతలలో కలిసిపోయారు. ధృ ష్టద్యుమ్నుడు అగ్నిలో కలిసిపోయాడు. అప్పటికే ధర్మరాజు శరీరంలో కలిసిపోయిన విదురుడు, తన శరీరమును వదిలిపెట్టిన ధర్మరాజు, యమధర్మరాజులో లీనమయ్యారు. బ్రహ్మదేవుని ఆదేశము ననుసరించి బలరాముడు అనంతునిలో కలిసిపోయాడు. శ్రీకృష్ణునితో రాసలీలలు జరిపిన పదహారువేలమంది గోపికలు సరస్వతీ నదిలో మునిగి అప్సరసలుగా రూపొంది మహావిష్ణువును సేవిస్తున్నారు. శ్రీకృష్ణునితో పాటు సహగమనము చేసిన రుక్మిణి లక్ష్మీదేవిలో కలిసిపోయింది. శ్రీకృష్ణుని తక్కిన ఏడుగురు భార్యలు కూడా లక్ష్మీదేవిలో కలిసిపోయారు.

ఓ జనమేజయ మహారాజా! మహాభారత యుద్ధములో చనిపోయిన వారు, ఇంతకు ముందు నేను చెప్పినవారు, చెప్పని వారు అందరూ వారి వారి అంశలైన దేవతా, రాక్షస, యక్ష, గుహ్యక, గంధర్వ బృందములలో కలిసిపోయారు. ఇదే నీవు అడిగిన ప్రశ్నకు సమాధానము. ఓ జనమేజయ మహారాజా! ఇంకా చెబుతాను విను. కురు పాండవుల విషయములతో కూడిన ఈ మహాభారత కధను అనేక ఉప కథలతో చేర్చి నీకు వివరంగా చెప్పాను. సర్పయాగ సందర్భంలో భగవాన్ వేదవ్యాసమహర్షి అనుమతితో నేను చెప్పిన మహాభారత కధను నీవు శ్రద్ధతో విన్నావు. జ్ఞానం సముపార్జించావు." అని అన్నాడు వైశంపాయనుడు. ఈ మహాభారత కథలో విరాట పర్వము నుండి స్వర్గారోహణ పర్వము దాకా 15 పర్వములు తెనిగించిన తిక్కన సోమయాజి తన రచన గురించి హరిహర నాథునికి ఇలా వివరిస్తున్నాడు. " ఓ హరిహరనాథా! సర్పయాగ సందర్భంగా భగవాన్ వేదవ్యాస మహర్షి శిష్యుడైన వైశంపాయనమహర్షి జనమేజయునికి శ్రీ మహాభారత కథను వినిపించాడు. ఆ సమయంలో అక్కడే ఉన్న వ్యాసమహర్షి శిష్యుడు, ఉగ్రశ్రవసుడు

మహా భారతము.
స్వర్గారోహణ పర్వము
(ఏకాశ్వాసము)

వైశంపాయనుడు చెప్పిన మహాభారత కథను ఆమూలాగ్రంగా అత్యంత భక్తి శ్రద్ధలతో విన్నాడు. తరువాత నైమిశారణ్యంలో సత్రయాగ సందర్భంలో శౌనకుడు ఇంకా తదితర మహాఋషులు పుణ్యకథాశ్రవణం చెయ్యాలని కుతూహలంతో అక్కడే ఉన్న ఉగ్రశ్రవసుని భారత కథను చెప్పమని కోరారు. అప్పుడు ఉగ్రశ్రవసుడు మహాభారత కథను వారికి రసవత్తరంగా చెప్పాడు. మహాభారత కథనుచెప్పడం పూర్తి చేసిన తరువాత ఉగ్రశ్రవసుడు ఇలా అన్నాడు.
"ఓ మహాఋషులారా! నేను ఈ కథను జనమేజయుడు చేసిన సర్పయాగ సందర్భంలో వేదవ్యాసమహర్షి శిష్యుడైన వైశంపాయనుడు జనమేజయునకు చెప్పగా విన్నాను. తరువాత సర్పయాగం పూర్తి అయింది. సర్పయాగమును ఆపి సర్పముల బాధలను తీర్చిన ఆస్తీకుని జనమేజయుడు పూజించి సత్కరించాడు. ఋత్విక్కులకు కానుకలు దక్షిణలు ఇచ్చి సంతోష పరిచాడు. తరువాత వేదవ్యాసమహర్షిని, వైశంపాయన మహర్షిని దేవోపచారములతో పూజించాడు. తరువాత జనమేజయుడు హస్తినాపురము ప్రవేశించాడు. ఓ మహాఋషులారా! ఈ భారత కథను రచించిన వేదవ్యాసమహర్షి ఋషులలో కెల్లా సత్యమును దర్శించిన వాడు. వేదములే రూపముగా ధరించిన వాడు. విజ్ఞాన ఖని. పుణ్యశాలి. బ్రహ్మజ్ఞాని. శౌచము, శాంతి, క్షమ, దాంతి, తపోనిష్ఠ కల వాడు. ధర్మములను ఉపదేశించడంలో దిట్ట. పాండవుల కీర్తి ప్రతిష్టలను లోకానికి తెలపడానికి, అనేక మంది రాజుల కథలను సామాన్య జనానికి చెప్పడానికీ, దేవదేవుడగా వాసుదేవుని లీలా విశేషములను వివరించడానికి, సర్వదేవజాతులు ఎలా పుట్టారు, మరలా ఎలా లీనమయ్యారు అనే విషయాలు సామాన్యజనులకు తెలపడానికీ, సకల ధర్మములను లోకానికి తెలియజెయ్యడానికీ, పంచమ వేదము గా రూపొందిన ఈ మహాభారత కథను రచించాడు. వేదవ్యాసుడు ఈ ఇతిహాసమును మూడు సంవత్సరములలో పూర్తిచేసాడు. ధర్మము, అర్థము, కామము, మోక్షము అనే పురుషార్థములలో చెప్పబడిన ధర్మసూక్ష్మములు ఈ మహాభారతంలో చెప్పబడ్డాయి. ఈ మహాభారతంలో చెప్పబడిన ధర్మములు ప్రపంచంలో ఎక్కడైనా ఉండవచ్చు. కాని ఈ మహాభారతంలో చెప్పబడని ధర్మము ఈ ప్రపంచంలో ఇంకెక్కడా చెప్పబడలేదు. ఈ పుణ్యమైన ఇతిహాసమును జనమేజయుడు చేసిన సర్పయాగ సందర్భంలో వేదవ్యాసుని ఆజ్ఞమేరకు అతని శిష్యుడైన వైశంపాయనుడు జనమేజయ మహారాజుకు ఆదరంతో చెప్పాడు. ఆ సమయంలో నా పూర్వపుణ్యవశాత్తు నేను అక్కడే ఉండి ఆ మహాభారత కథను ఆమూలాగ్రంగా విన్నాను. నా జన్మధన్యమయింది. ఆ వేదవ్యాసుని కరుణ వలన మీ అందరి ఆదరాభిమానములతో నేను మీకు వినిపించాను. ఈ పుణ్య కథను మొదటి నుండి చివరి వరకూ పర్వదినములలో ఎవరు భక్తిశ్రద్ధలతో వింటారో, వారికి పాపములు అన్నీ నశించిపోతాయి. వారు స్వర్గలోక సుఖములు అనుభవిస్తారు. తుదకు మోక్షమును పొందుతారు. వారు చేసిన బ్రహ్మ హత్యాపాతకము మొదలగు ఘోరపాపములు నశిస్తాయి. దైవ కార్యములు, పిత్రుకార్యములు జరిపేటప్పుడు ఎవరైతే ఈ మహాభారత కథను బ్రాహ్మణులకు వినిపిస్తారో, వారికి ఆ యా పుణ్యకార్యముల ఫలితం దక్కుతుంది.

అమరవధ్ అమర్

మహా భారతము.
స్వర్గారోహణ పర్వము
(ఏకాశ్వాసము)

ఈ మహాభారత కధను పూర్తిగా వినలేకపోయినా, ఏ కొంచెం అయినా చెవిలో సోకితే, వారికి కూడా సమస్త పాపములు తొలగిపోతాయి.

ఓ మునీంద్రులారా! మొదట ఈ ఇతిహాసము జయ అనే పేరుతో ప్రసిద్ధిచెందింది. అందుకని, క్షత్రియులు ఈ ఇతిహాసమును వింటే వారికి సదా జయం కలుగుతుంది. ఈ మహాభారత ఇతిహాసమును భక్తితో చదివినా, విన్నా, వారికి సకల సంపదలు, ఆయుష్షు, చదువు వృద్ధిచెందుతాయి. గర్భిణీ స్త్రీలు వింటే వారికి పుత్రసంతానము కలుగుతుంది. కన్యలు వింటే మంచి వరుడు దొరుకుతాడు. ఓ మహామునులారా! ఈ మహాభారత ఇతిహాసములో అత్యంత ముఖ్యుడు శ్రీకృష్ణుడు. ఆ శ్రీ కృష్ణుని మీద అచంచల మైన భక్తి విశ్వాసములతో ఈ మహాభారత ఇతి హాసమును ఎవరు వింటారో, వారికి పుణ్యలోకాలు ప్రాప్తిస్తాయి. వ్యాసమహర్షి కరుణతో ఎవరికైతే మహాభారత ఇతిహాస అర్ధము స్ఫురిస్తుందో, అట్టి వానికి వేదములు, ఉపనిషత్తులు, పురాణములు, సకల శాస్త్రములు అవగతమవుతాయి. జనులు అతనిని కీర్తిస్తారు. అతనికి బ్రహ్మజ్ఞానము అలవడుతుంది." అని సూతుడు శౌనకాది మహామునులకు వారికి తృప్తి కలిగేటట్లు మహాభారత ఇతిహాసమును చెప్పగా, వారు ఎంతో సంతోషించారు. ఆ మహామునులందరూ ఉగ్రశ్రవసుడు అనే సూతిని ఘనంగా సత్కరించారు.

మహాభారతము స్వర్గారోహణ పర్వము
ఏకాశ్వాసము సంపూర్ణము .
శ్రీ మహాభారత ఇతిహాసములో 18 పర్వములు సర్వం సంపూర్ణము
ఓం తత్సత్ ఓం తత్సత్ ఓంతత్సత్.

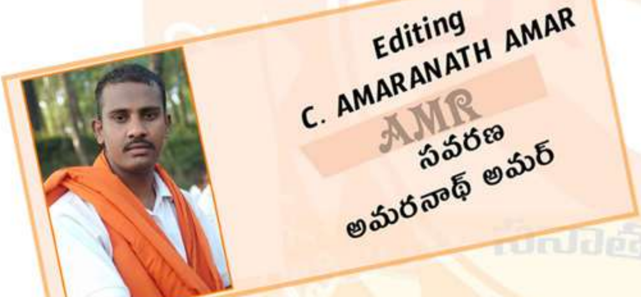

అమరనథ్ అమర్